

ຢຸດຕິຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ – ຂໍຮຽກຮ້ອງຄວາມຮ່ວມມື ຈາກຜູ້ຊາຍທຸກຄົນ

ທ່ານ ຈອນ ວິນລຽມສ໌ ເອກອັກຄະລັດຖະທູດ ອົດສະຕຣາລີ ປະຈຳ ສປປ ລາວ

“ມັນແມ່ນການທີ່ ຜູ້ຊາຍ ນຳເອົາຂໍ້ມູນ ດ້ານຄວາມສະເໝີພາບຍິງຊາຍ ບອກຕໍ່ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊາຍ ຄົນອື່ນໆ ຈຶ່ງຈະສາມາດ ປ່ຽນແປງ ແນວຄວາມຄິດ ດ້ານຄວາມສະເໝີພາບຍິງຊາຍ.”

ມື້ນີ້, ວັນທີ 25 ພະຈິກ, ຢູ່ຫົວໂລກ ໄດ້ລະລຶກເຖິງ ວັນ ໂບສີຂາວ - ຊຶ່ງເປັນວັນສາກົນ ໃນການ ຢຸດຕິ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ.

ມັນເປັນ ມື້ທີ່ ຖະແຫຼງ 16 ວັນ ທີ່ຫົວໂລກໄດ້ພ້ອມກັນ ມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການຕໍ່ຕ້ານ ແລະ ຢຸດຕິ ການໃຊ້ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ - ເຊິ່ງ ເປັນໜຶ່ງ ໃນການທາລຸນ ທາງດ້ານສິດທິມະນຸດ ທີ່ ຍອມຮັບບໍ່ໄດ້ ແລະ ມີແຜ່ຫຼາຍໃນໂລກນີ້.

ບໍ່ມີປະເທດໃດ, ບໍ່ມີຊຸມຊົນໃດ ທີ່ປາດສະຈາກ ບັນຫານີ້. ຜົນກະທົບຂອງບັນຫານີ້ ຕໍ່ ການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ການພັດທະນາ ຂອງ ຊຸມຊົນຂອງພວກເຮົາ ແມ່ນໜ້າເປັນຫວັງຫຼາຍ.

ຢູ່ຫົວໂລກ, ມີຜູ້ຍິງຫຼາຍກ່ວາ ໜຶ່ງໃນສາມ ໄດ້ຖືກ ທຸບຕີ, ບັງຄັບໃຫ້ມີເພດສຳພັນ, ຫຼື ຖືກ ທາລຸນໃນ ດ້ານອື່ນໆ. ສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວ ແມ່ນໄດ້ຖືກກະທຳໂດຍຄົນທີ່ ນາງຮູ້ຈັກ, ເຊັ່ນ ສາມີຂອງນາງ ຫຼື ຜູ້ຊາຍ ຄົນອື່ນໆ ທີ່ເປັນສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ.

ຢູ່ ປະເທດອົດສະຕຣາລີ, ຜູ້ຍິງໜຶ່ງຄົນ ຈະຖືກ ຂ້າ ທຸກໆ ອາທິດ ໂດຍ ຄົນຮັກ ຫຼື ອະດີດຄົນຮັກ – ປະມານ 75 ກໍລະນີ ແຕ່ລະປີ. ຜູ້ຍິງ ໜຶ່ງໃນສາມຄົນ ທີ່ມີອາຍຸຫຼາຍກ່ວາ 15 ປີ ໄດ້ມີປະສົບການ ໃນ ການຖືກທາລຸນ ທາງຮ່າງກາຍ ຫຼື ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ ຢູ່ໃນໄລຍະໃດໜຶ່ງຂອງຊີວິດເຂົາເຈົ້າ.

ຜູ້ຍິງ ເກືອບ 1 ຕື້ຄົນ, ໃນນັ້ນ 1.2 ລ້ານ ຄົນຢູ່ ປະເທດ ອົດສະຕຣາລີ, ປະຈຸບັນ ອາດຈະ ກຳລັງ ດຳລົງ ຊີວິດຢູ່ແບບທີ່ມີລັກສະນະໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ຫຼື ຫາກໍປະເຊີນໜ້າກັບ ການຖືກໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ.

ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ ປະຈຸບັນນີ້ ມີຜູ້ຍິງ ອີກຈຳນວນຫຼາຍ ທີ່ ກຳລັງ ດຳລົງຊີວິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແບບມີ ລັກສະນະຖືກໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຫຼາຍກ່ວາ ຈຳນວນຄົນທີ່ ຂາດສານອາຫານ ຢູ່ຫົວໂລກ.

ໂດຍສະເລ່ຍແລ້ວ ຜູ້ຍິງ ໜຶ່ງໃນຫ້າ ຄົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນເຄີຍຖືກທາລຸນທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ຢູ່ພາຍໃນ ບ້ານ, ໜຶ່ງ ໃນສາມ ຄົນ ແມ່ນເຄີຍຖືກທາລຸນທາງດ້ານຈິດໃຈ.

ໂດຍລວມແລ້ວ, ຜູ້ຍິງຫຼາຍຄົນ, ທັງຢູ່ ເຂດ ຊົນນະບົດ ແລະ ຕົວເມືອງ, ໄດ້ມີຄວາມຮັບຮູ້ໜ້ອຍກ່ຽວກັບ ສິດທິ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ ໃນການຖືກປົກປ້ອງ ຈາກຄວາມຮຸນແຮງດັ່ງກ່າວ.

ການຍອມຮັບຂອງສັງຄົມ ກໍ່ສາມາດ ນຳພາໄປສູ່ຄວາມ ຮຸນແຮງ ໄດ້ – ເຊັ່ນ ບາງຄົນຖືວ່າຄວາມ ຮຸນແຮງ ພາຍໃນຄອບຄົວ ແມ່ນເປັນເລື່ອງທຳມະດາ.

ການສຳຫຼວດໃນ ປະເທດອິດສະຕຣາລີ ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມກັນ ລະຫວ່າງເພດ ແລະ ການຢຶດຖື ບົດບາດຍິງຊາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ – ເຊັ່ນ ຄວາມເຊື່ອທີ່ວ່າ ຜູ້ຊາຍ ຄວນຈະ ເປັນຝ່າຍທີ່ເໝືອກວ່າຢູ່ໃນ ຄວາມສຳພັນ – ຊຶ່ງອັນນີ້ເປັນ ໜຶ່ງໃນສາຍເຫດຫຼັກ ໃນການ ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຮຸນແຮງ ຕໍ່ແມ່ຍິງ.

ເຊັ່ນດຽວກັນ ແລະ ໜ້າເປັນຫວ່າງແມ່ນ, ບົດລາຍງານຜົນຂອງການສຳຫຼວດ ດັດສະນີ ໝາຍ ດ້ານສັງຄົມລາວ ໃນປີ 2012 ໄດ້ພົບວ່າ 58 ເປີເຊັນ ຂອງຜູ້ຍິງ ເຊື່ອວ່າ ມັນຖືກຕ້ອງແລ້ວ ທີ່ ສາມິຄົນໜຶ່ງ ຈະທຸບຕີ ພັນລະຍາຂອງລາວ ຖ້າຫາກວ່າ ນາງ ບົກຜ່ອງ ໃນການດູແລລູກ, ມັກຖຽງຄວາມ, ປະຕິເສດ ທີ່ຈະມີເພດສຳພັນນຳ, ຫຼື ເຮັດອາຫານໄໝ້.

ການປ່ຽນແປງ ຄວາມຄິດ ແລະ ພຶດຕິກຳ ເຫຼົ່ານີ້, ໃນບັນດາ ຜູ້ຊາຍ ແລະ ຜູ້ຍິງ, ເຊັ່ນ ການແກ້ຕົວ, ການຫາຂ້ອງ ແລະ ບໍ່ຕໍ່ຕ້ານກັບ ຄວາມຮຸນແຮງເຫຼົ່ານີ້, ເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ ໃນການເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ.

ໃນໜຶ່ງມານີ້ ປະເທດ ອິດສະຕຣາລີ ໄດ້ເປີດໂຕ ແຜນປະຕິບັດວຽກງານ: ກ້າວໄປທາງໜ້າ 2013-16 ເຊິ່ງເປັນແຜນງານທີ່ສອງ ທີ່ ຄົນ ອິດສະຕຣາລີ ໄດ້ຮວມໂຕກັນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ ລະດັບຄວາມຮຸນແຮງ ທີ່ມີຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ.

ແຜນງານ ດັ່ງກ່າວ ມີຈຸດປະສົງ ສິ່ງເສີມ ການປ່ຽນແປງທາງ ດ້ານວັດທະນະທຳ, ເຊິ່ງຊຸກຍູ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຍິງກ້າ ລາຍງານ ປະສົບການຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ຈະມີ ຄົນ ອິດສະຕຣາລີ ຈຳນວນຫຼາຍ ກ່ວາເກົ່າ ທີ່ບໍ່ຍອມຮັບ ຄວາມຮຸນແຮງດັ່ງກ່າວນີ້.

ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ຕໍ່ແມ່ຍິງ ເປັນບັນຫາ ທີ່ ມີຜົນກະທົບ ຕໍ່ຜູ້ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຢູ່ທົ່ວ ໂລກ, ປະເທດ ອິດສະຕຣາລີ ຍັງໄດ້ຍືນຍັນເຈດຈຳນົງ ທີ່ຈະ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບບັນດາປະເທດ ອື່ນໆ ເພື່ອຢຸດຕິ ຄວາມຮຸນແຮງ ຕໍ່ແມ່ຍິງ.

ໃນຕົ້ນປີນີ້, ອິດສະຕຣາລີ ໄດ້ເປີດໂຕ ແຜນງານ ສີ່ປີ ທີ່ມີມູນຄ່າ 20 ລ້ານໂດລາອິດສະຕຣາລີ ເພື່ອຊອກຫາສາເຫດ ແລະ ຜົນກະທົບ ຂອງການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ຢູ່ ປະເທດ ຕີມໍ ເລດສເຕ ໂດຍ ການເຮັດວຽກ ເພື່ອປ້ອງກັນ ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ໃຫ້ການບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອ.

ພວກເຮົາຍັງໄດ້ ປະກອບສ່ວນຊ່ວຍເຫຼືອ ຫຼາຍກ່ວາ 30 ລ້ານໂດລາ ອິດສະຕຣາລີ ເພື່ອຢຸດຕິ ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຢູ່ ປະເທດ ປາກິດສະຖານ ແລະ ອັຟການິດສະຖານ ຕັ້ງແຕ່ ປີ

2013. ງົບປະມານຊ່ວຍເຫຼືອດັ່ງກ່າວນີ້ ໄດ້ໃຫ້ການບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອ ແກ່ ບັນດາແມ່ຍິງ ແລະ ລູກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ນຳໃຊ້ວິທີສ້າງສັນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ ມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ຊາຍ, ຜູ້ຍິງ, ບັນດາຜູ້ນຳ ທາງສາດສະໜາ ແລະ ຜູ້ ນຳຊຸມຊົນ ເພື່ອ ທຳທາຍແນວຄິດ ແລະ ພຶດຕິກຳ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດ ຄວາມຮຸນແຮງ ຕໍ່ ແມ່ຍິງ.

ບັນດາໂຄງການ ຂອງ ອົດສະຕຣາລີ ໄດ້ຊື້ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບຂອງບັນຫານີ້ ດ້ານ ການພັດທະນາທາງດ້ານເສດຖະກິດ.

ຄວາມຮຸນແຮງ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ ຜູ້ຍິງ ກ່ອນໝູ່ໝົດ, ມັນຍັງມີຜົນກະທົບຕໍ່ ລູກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຕໍ່ຄອບຄົວ ແລະ ຊຸມຊົນຕ່າງໆ. ນອກນັ້ນ ມັນຍັງ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ເສດຖະກິດລະດັບຊາດ, ແລະ ເປັນສິ່ງຖືກຄາດຕໍ່ການພັດທະນາ ແບບຍືນຍົງ ລະດັບຊາດ.

ຄວາມຮຸນແຮງ ຕໍ່ແມ່ຍິງແລະ ເດັກນ້ອຍຜູ້ຍິງ ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບອັນໃຫຍ່ຫຼວງໂດຍຕົງຕໍ່ເສດຖະກິດ, ເຊັ່ນ ການສູນເສຍລາຍຮັບ, ຫຼຸດຜ່ອນຜົນຜະລິດ ແລະ ຄວາມຫ້າວຫັນ ຂອງ ບົດບາດຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍຜູ້ຍິງ ທີ່ຈະປະກອບສ່ວນ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ຊຸມຊົນ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າກໍ່ຫຼຸດລົງ.

ບົດລາຍງານ ປີ 2009 ໄດ້ພົບວ່າ ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ລູກ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ ເສດຖະກິດ ຂອງ ອົດສະຕຣາລີ ປະມານ 13.6 ຕື້ ໂດລາ ອົດສະຕຣາລີ. ຖ້າຫາກບໍ່ມີການຈັດການ ທີ່ເໝາະສົມ, ຜົນກະທົບ ເຫຼົ່ານີ້ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ຮອດ 15.6 ຕື້ ໂດລາ ອົດສະຕຣາລີ ພາຍໃນປີ 2021-22.

ບັນດາປະເທດ ທີ່ມີການພັດທະນາ ຢ່າງວ່ອງໄວ ແມ່ນປະເທດທີ່ ສາມາດແກ້ໄຂ ບັນຫາກ່ຽວກັບ ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ ຊາຍ ໄດ້ຢ່າງ ມີ ປະສິດທິພາບ.

ຍ້ອນແນວນັ້ນ ອົດສະຕຣາລີ ຈຶ່ງໄດ້ ເອົາແນວຄິດກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງຊາຍ ມາປຶກສາຫາລື ຢູ່ກອງປະຊຸມ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຕະມົນ ໃນວັນທີ 14 ພະຈິກ ທີ່ຜ່ານມາ ຍ້ອນເຫັນວ່າ ຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງ ຍິງຊາຍ ຄວນຈະຖືກລວມເຂົ້າໃນ ບັນຫາ ໃຈກາງ ຂອງ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ ສັງຄົມ ຄັ້ງທີ 8 ຂອງ ສປປ ລາວ.

ການສົ່ງເສີມ ຄວາມສະເໝີພາບ ລະຫວ່າງ ຍິງຊາຍ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ 50 ເປີເຊັນ ຂອງ ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ ສາມາດເຮັດວຽກໄດ້ເຕັມເມັດເຕັມໜ່ວຍ, ເຊິ່ງນອນຢູ່ໃນໃຈກາງ ຂອງຄວາມສາມາດທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ ສປປ ລາວ ສາມາດ ບັນລຸ ໄດ້ເປົ້າໝາຍພັດທະນາ ສະຫະສະຫວັດ 2015, ແລະ ເປົ້າໝາຍ ທີ່ຈະຫຼຸດພົ້ນອອກຈາກ ປະເທດທີ່ດ້ອຍພັດທະນາ ໃນປີ 2020.

ສິ່ງນີ້ ໄດ້ນຳຂ້າພະເຈົ້າ ມາຂໍຮ້ອງຕໍ່ຜູ້ຊາຍລາວທັງຫຼາຍ.

ຂ້າພະເຈົ້າຍິນດີຕໍ່ ການນຳພາ ຂອງ ລັດຖະບານລາວ ທີ່ຮັບຮູ້ວ່າບັນຫານີ້ ເປັນບັນຫາທີ່ ສຳຄັນອັນນຶ່ງ.

ນາຍົກ ລັດຖະມົນຕີ ຂອງ ປະເທດອິດສະຕຣາລີ, ທ່ານ ໄທນີ້ ອາບອດທ໌, ໄດ້ເປັນແບບຢ່າງ ໂດຍການ ເປັນທູດຂອງ ໂບສີຂາວ, ເຊິ່ງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ອິດສະຕຣາລີ ຈະບໍ່ປານີປານອມຕໍ່ ບັນຫາ ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ຕໍ່ແມ່ຍິງ.

ການນຳພາທີ່ເຂັ້ມແຂງ , ຢູ່ໃນລະດັບຂັ້ນສູງສຸດ ຂອງ ລັດຖະບານ, ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍໃນການ ຊ່ວຍປ່ຽນແປງ ຄວາມຄິດ. ການສຶກສາ ກໍ່ມີບົດບາດສຳຄັນຫຼາຍ ເຊັ່ນກັນ.

ແຕ່ຖ້າຢູ່ໃນລະດັບ ຊຸມຊົນ, ໃນເຄືອຄ່າຍ ຄອບຄົວ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນ, ທີ່ ພວກເຮົາໝົດທຸກຄົນ, ເຊັ່ນ ຜູ້ ຊາຍ, ສາມີ, ອ້າຍ, ພໍ່, ລູງ, ຫຼານຊາຍ, ແລະ ພີ່ນ້ອງ, ມີບົດບາດ ສຳຄັນ ໃນການເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນ ການປົກປ້ອງ ແມ່ຍິງ - ແລະ ຖ້າເວົ້າ ແບບຊັດເຈນ ແມ່ນ ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ຕໍ່ແມ່ຍິງ ບໍ່ເຄີຍ ເປັນ ສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ.

ແຕ່ລະຄົນ, ຊຸມຊົນ ແລະ ລັດຖະບານ ແມ່ນມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ທີ່ຈະອອກມາ ມີສູງ ເພື່ອ ຢຸດຕິການ ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ຕໍ່ແມ່ຍິງ. ຢູ່ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຂອງພວກເຮົາ, ຢູ່ໂຮງຮຽນ ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລ, ຢູ່ຊຸມຊົນ ແລະ ຢູ່ບ້ານ ຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາໝົດທຸກຄົນຈະຕ້ອງເວົ້າ ວ່າ “ພໍແລ້ວ”.

ວັນໂບສີຂາວ ມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ ໃນການຊ່ວຍຂະຫຍາຍ ສູງຂອງ ຜູ້ຍິງ, ເພື່ອເລົ່າ ເລື່ອງສ່ວນຕົວ ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເພື່ອໃຫ້ ບັນດາຜູ້ຊາຍ ໃນໂລກ ໄດ້ເຂົ້າໃຈ ບັນຫານີ້ ໃນແງ່ມູມຂອງຄວາມເປັນມະນຸດ ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ຊາຍເຂົ້າໃຈ ວ່າ ການເກີດເປັນຜູ້ຍິງ ທີ່ດຳລົງຊີວິດ ດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວ ຕໍ່ ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ຢູ່ເຮືອນ, ແລະ ການສູນເສຍ ກຽດສັກສີ ທີ່ເຂົາເຈົ້າ ກາຍເປັນຜູ້ທົນທຸກຈາກການ ເປັນຜູ້ຮັບເຄາະຮ້າຍ ຕໍ່ ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ໂດຍມີຂອງ ສາມີ ຫຼື ຄົນຮັກ ເປັນແນວໃດ.

ແຕ່ຜູ້ຍິງກໍ່ ບໍ່ສາມາດ ເຮັດວຽກໄດ້ໂດຍລຳພັງໄດ້. ນີ້ ບໍ່ແມ່ນບັນຫາທີ່ ຜູ້ຍິງ ສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍຕົນເອງ. ສາເຫດ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫານີ້ ແມ່ນ ຂຶ້ນກັບຜູ້ຊາຍ ເຊັ່ນກັນ.

ທ່ານ ນາງ ອິລິດສ໌ເບດ ບຣອດຣິກ, ໃນຖານະເປັນ ຜູ້ກວດກາ ໃນເລື່ອງການຈຳແນກທາງເພດຂອງ ປະເທດ ອິດສະຕຣາລີ, ໄດ້ ເວົ້າຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ເລື່ອງນີ້ມັນແມ່ນການທີ່ ຜູ້ຊາຍ ນຳເອົາຂໍ້ມູນ ດ້ານ ຄວາມສະເໝີພາບຍິງຊາຍ ບອກຕໍ່ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊາຍຄົນອື່ນໆ ຈຶ່ງຈະສາມາດ ປ່ຽນແປງ ແນວຄວາມຄິດ ດ້ານຄວາມສະເໝີພາບຍິງຊາຍ ທັງ ຢູ່ ອິດສະຕຣາລີ, ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຢູ່ທົ່ວໂລກ.

ໃນຖານະທີ່ເປັນພໍ່ ຂອງລູກສາວ ສອງຄົນ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ມີຄວາມມຸ່ງໝັ້ນ ທີ່ຈະອອກ ມາເວົ້າ ກ່ຽວກັບ ການຕໍ່ຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ຢູ່ບ້ານ, ແລະ ຂໍຮຽກຮ້ອງ ໃຫ້ບັນດາ ຜູ້ຊາຍໝົດທຸກ ຄົນ ໃຫ້ເຮັດເຊັ່ນດຽວກັນ.